

ku temma sannad mitte keik wisi párast ei peaks ollema, sest et temma elloaega rama: tutte kallal on istunud ja ei ellades würestis de ette ep olle sanud. Teiseks andis temma omma kirjadest nenda otsust: Minno kirjad on kolme suggu. Teistes minna ollen usko selletanud, neid ei woi minna mitte walleks aiada. Teiseks ollen Roma kiriko seggased opperussed soitelnud, egga nendege párast ei woi minna nüüd teisiti rákida. Teistes ol sen minna monne mu mehhega waidelnud, kes julges Roma kiriko wäggiwaldset val: litsust kira, egga seddage ei woi mintia mitte walleks aiada. Agga kui peaks middage ollema, mis minna wastaofsa ollekün öppes tanud, sedda pallun mulle prohwetide ning apostlide kirjadest näidata ning dige tele mind juhhatada. Rápis mees need sannad esmalt saksakele, ja párast laddinakele. Agga paawbs: ti poolt olli fa üks suur piiskop würstide hulka läkkitud, kes usfo kulamist ja kohhuts moijmisi hasti piddi korda saatma. Ses

samma rápis äkkiseks wahhese ja üles: De: sekohhest wastust on tarvis; emba tumba, kas tahhad omimad kirjad walleks aiada, wot mitte? ütle jah wot ei! — Neh! siis töötis Lutherus omma heale, ja festis: Et keisri: lik majesteet ja sured würstid tahtwad ot: sekohhest selget wastust, siis annap minna sesuggust, kellest ei ambo ega sarwid pea leitama, (se on: kessel middagi laitmist ei pea ollema) sedda wisi:

„Oigo et misä viishha kirja turunistusse ehk mu selge sanna läbbi árrawoidetakse ja sünd minnust leitakse, muido ei woi egga tahha minna middage walleks aiada, sest ei sanni egga kõlba süddame: tunnistusse waste tehha. Sün ma seisau. Ei ma woi muido. Jummal aitko mind. Amen!”

Keik kuuljad pannid imikels sedda otses kohhest, kindla: uskliko, ja kartmatta meest, misga Lutherus need sanimad sannad üles: rápis, ja need würstid, kes temma pole hoib: sid, rõmustasid temma párast wägga, is: seärranis temma mawallitseja, kes fa würe: